

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoP/23/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118212862
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4118212862.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, vo veci starostlivosti súdu o mal. I. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, so sídlom v Nitre, Štefánikova tr. 88, dieťa rodičov: F. Z. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., K. XX a F. G. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., O. XX, o zvýšenie výživného pre mal. dieťa a v konaní navrhovateľa: Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., K. XX, proti osobe povinnej platiť výživné: F. G. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., O. XX, o zvýšenie výživného pre plnoletú osobu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu J. zo dňa 15.03.2019 č. k. 11P/308/2018-163 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 27.07.2011 č. k. 19C/123/2010-206 v časti výživného na mal. I. P., nar. XX.XX.XXXX tak, že zaviazal otca prispievať na jeho výživu sumou 130 eur mesačne počnúc od 01.11.2008, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zmenil vyššie uvedený rozsudok Okresného súdu Nitra i v časti výživného na v tom čase. mal. Y. P., nar. XX.XX.XXXX tak, že otca zaviazal prispievať na výživu už medzičasom plnoletého Y. P. sumou 150 eur mesačne počnúc od 01.11.2018, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám plnoletého Y. P.. Zročné výživné za obdobie od 01.11.2018 do 31.03.2019 na mal. I. P. činí 225 eur, ktorú sumu povolil otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 25 eur spolu s bežným výživným, počnúc prvou splátkou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku pod následkami strany výhody splátok. Zročné výživné za obdobie od 01.11.2018 do 31.03.2019 na t. č. už plnoletého Y. P. činí 225 eur, ktorú sumu povolil taktiež otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 25 eur spolu s bežným výživným počnúc prvou splátkou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku pod následkami straty výhody splátok. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že manželstvo rodičov bolo rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 27.07.2011 č. k. 19C/123/2010-206 rozvedené a mal. deti Y. a I. zverení do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný prispievať na ich výživu sumou po 85 eur na každé dieťa a zároveň bol upravený styk otca s mal. deťmi. V tom čase matka dosahovala čistý mesačný zárobok okolo 550 eur brutto a pohyblivou zložkou maximálne do výšky 300 eur. Otec bol živnostníkom, podnikal v oblasti tvorby webových stránok a to od júla 2010. Podľa jeho vyjadrenia si dokázal zarobiť okolo 400-500 eur mesačne. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62 ods. 1-5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ako i ust. § 232 ods. 4 CSP. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru,

že návrh matky na zvýšenie výživného bol podaný vo väčšej časti dôvodne. V danom prípade došlo k podstatnej zmene pomerov na strane detí, keď posledná úprava výživného bola ešte v roku 2011. Deti sú o 7 rokov staršie, v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti navštevovali základnú školu, v súčasnosti obaja študujú na 8-ročnom gymnáziu, Y. už dosiahol plnoletosť a mal. I. má 15 rokov. Na strane oboch chlapcov sú odôvodnené zvýšené výdavky na stravu, ošatenie, hygienické potreby, ale aj potreby súvisiace s návštevou školy, ako aj ostatných potrieb súvisiacich s vekom a sociálnym vývojom a začlenením do spoločnosti. Matka poberá príjem 768 eur mesačne a rodinné prídavky na dve deti. Pomerly na strane otca sa zmenili v tom, že aktuálne je jediným spoločníkom i konateľom IT spoločnosti, spoločnosť založil v roku 2012, vtedy dosahoval príjem 400-500 eur, avšak podľa daňových dokladov to bolo podstatne menej. Aktuálne uvádza, že má príjem zo závislej činnosti vo firme, ktorej je jediným spoločníkom vo výške 108,72 eura. Výnosy z hospodárenia firmy podľa daňového priznania za rok 2017 sú 16.914 eura, firma sídli na adrese pobytu otca v rodinnom dome jeho rodičov. Vychádzal z výnosov otca za rok 2018, pretože otec požiadal o odklad podania daňového priznania za rok 2018. Vychádzal z toho, že otec má i vlastnú webovú stránku, na tejto stránke je komplexná ponuka služieb spolu s rozpisom cien za poskytnutie jednotlivých služieb. Je nelogické, aby otec žil zo sumy 108,72 eura, keď len na výživné doteraz prispieval sumou 170 eur. Z prehľadu spoločnosti vyplýva, že nemá žiadne dlhy ani nedoplatky, zisk spoločnosti od založenia len stúpa, a preto dospel k záveru, že firma má za posledné obdobie príjmy a výnosy na takej úrovni, ktoré mu umožňujú prispievať na odôvodnené potreby zvýšeným výživným. Otec svojim konaním nepresvedčil súd, že by nebolo v jeho schopnostiach a možnostiach pokryť skutočné výdavky detí vyššou sumou. Ak otec pri vykonávaní a podnikaní jeho spoločnosti v oblasti IT správy a výroby hudobných nástrojov má príjem 108,72 eura mesačne, mal už v uplynulých rokoch uvažovať o zmene podnikania a prípadne si zabezpečiť iný zdroj príjmu. Z predložených dokladov je súdu zrejmé, že jeho príjem za minulé roky bol tiež v rozpätí od 100 do 250 eur brutto, t. j. nižší ako minimálna mzda. Podľa názoru súdu, potreby detí sú v čase súčasnej úpravy deklarované v takom rozsahu, že určené výživné zo strany otca a participácia matky na týchto potrebách zodpovedajú v súčasnosti úprave výživného a to sumou 150 eur na už plnoletého Y. a sumou 130 eur na mal. I.. Súd určil povinnosť platiť zvýšené výživné od 01.11.2018 t. j. od podania návrhu, pretože nevhliadol dôvody osobitného zreteľa. O zročnom výživnom rozhodol tak, že zročné výživné na každé z detí v sume 225 eur povolil splácať otcovi v pravidelných mesačných splátkach po 25 eur a to s poukazom na § 232 ods. 4 CSP pod následkami straty výhody splátok. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním otec a domáhal sa jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch svojho odvolania namietal, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav a z vykonaných dôkazov dospel k nesprávnemu právnemu záveru o dôvodnosti zvýšenia vyživovacej povinnosti z jeho strany na deti. Nepoprel, že na strane detí došlo k zmene pomerov od poslednej úpravy výživného, k zmene pomerov došlo však aj na jeho strane, avšak smerom nie k zlepšeniu finančnej situácie. Potvrdil, že v roku 2012 sa stal spoločníkom a konateľom spoločnosti s.r.o., avšak vzhľadom na jeho nepriaznivý zdravotný stav túto cestu volil z dôvodu, že nie je sám schopný pre svoje závažné psychické problémy iným spôsobom sa pričiniť o adekvátny príjem. Je pravdou, že podnikateľ si v podnikaní reguluje príjmy aj výdavky, on však výdavky nenadhodnotil, pretože išlo o reálne výdavky, ktoré musel platiť prevádzkovateľovi stránok. Súd prvej inštancie sa zaoberal iba výnosmi, čo znamená, že spoločnosť by nemala mať žiadne výdavky, čo je nepochopiteľný záver, pretože v podnikaní každej osobe vznikajú aj výdavky. Skutočnosť, že sídlo obchodnej spoločnosti je v rodinnom dome jeho rodičov neznamena, že spoločnosť nemá reálne a preukázateľné výdavky. Je si plne vedomý svojej povinnosti prispievať na výživu svojich detí, s ktorými mal záujem sa aj stretávať, avšak ich matka urobila všetko preto, aby sa s deťmi nestretával. Táto skutočnosť mala podstatný vplyv aj na jeho zdravotné problémy. Súd nedostatočne zistil skutkový stav aj v tom, že sa nezaoberal ani zmenou bydliska matky detí, preto bolo potrebné zistiť dôkladne aj majetkové pomery na jej strane, a to hlavne z akých prostriedkov nadobudla iný byt.

4. Po podaní odvolania otec vzniesol námietku zaujatosti voči odvolaciemu súdu a to Krajskému súdu v Nitre, ktorú odôvodnil skutočnosťou, že otec matky detí je bývalým sudcom Krajského súdu v Nitre, kde má doposiaľ rozsiahle pretrvávajúce priateľské vzťahy s bývalými kolegami. Navyiac na pojednávaní sa ako verejnnosť zúčastnil okrem matky detí aj jej otec, ktorý si dovolil zasahovať do priebehu pojednávania.

5. K odvolaniu sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý vo svojom vyjadrení poukázal na podstatnú zmenu pomerov na strane mal. dieťaťa, ktoré je o 7 rokov staršie. V súčasnosti navštevuje 5. ročník 8-ročného

gymnázia, je vo veku 16 rokov, s čím súvisia zvýšené výdavky na stravu a ošatenie, a preto navrhol rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k maloletému dieťaťu ako vecne správny potvrdiť.

6. K odvolaniu sa vyjadrila matka, ako i plnoletý Y. P. a navrhli rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Vo svojom vyjadrení uviedli, že je nesporným, že došlo k podstatnej zmene pomerov, keď obe deti sú študentmi 8-ročného gymnázia v J. so zameraním na matematiku. Sú v období prudkého fyzického a duševného rastu a vývinu, a preto aj potreby na výživu, zdravie, výchovu a vzdelanie výrazne vzrástli. Otec už pred 8 rokmi tvrdil svoj jazykový hendikep brániaci jeho lepšiemu uplatneniu sa na trhu práce, evidentne s tým nič nerobil. Súdom určené výživné vo výške 130 a 150 eur je iba uspokojivé a nie je celkom postačujúce, napriek tomu odvolanie nepodali, aby sa spor nepredlžoval. Pritom ho trápia majetkové pomery matky detí, k čomu pripomenula, že bola výlučnou vlastníčkou bytu na O. ulici XX v J., tento byt predala, za kúpnu cenu spolu s príspevkom od jej rodičov kúpila pre seba a deti nové bývanie na K. ulici v J.. K vznesenej námietke zaujatosti uviedla, že je nedôvodná a jeho tvrdenia ničím nepodložené. Starý otec detí bol na verejnom pojednávaní ako morálna podpora pre plnoletého Y. a zo strany otca tak ide iba o nepochopiteľnú snahu a prietahy v konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 25.07.2019 č. k. 5Nc/1/2019 -201 rozhodol, že sudkyne Krajského súdu v J. JUDr. S. K., JUDr. O. K. a JUDr. F. O. nie sú vylúčené z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp.zn. 6CoP/23/2019.

7. Krajský súd v J. ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) s prihliadnutím na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CSP) bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdiť.

8. V preskúmanom prípade sa matka domáhala zvýšenia výživného na v čase, keď podávala návrh ešte obidve mal. deti, na každé dieťa na 170 eur mesačne. V priebehu konania Y. P. dosiahol plnoletosť a tento sa k návrhu matky pripojil. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na t. č. už plnoletého Y. na 150 eur mesačne a na mal. I. na 130 eur mesačne. Rozsudok napadol odvolaním otec a domáhal sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu.

9. Podľa § 62 ods. 1 - 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

10. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

11. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov (ods. 3).

13. Úvodom je potrebné uviesť, že z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa a vzniká jeho narodením (§ 7 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Naproti tomu stojí vyživovacia povinnosť obidvoch rodičov k deťom, ktorá im vyplýva priamo zo zákona. Ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine zabezpečuje deťom výživné od ich rodičov do toho času, pokiaľ nie sú schopné samy sa živiť; nerozoznáva pritom deti maloleté, plnoleté a z hľadiska veku tieto nároky nediferencuje. Podmienky nároku maloletých aj plnoletých detí na výživné sú teda rovnaké; vyživovacia povinnosť rodičov k nim preto končí v prípade, že preukázali schopnosť samy sa živiť, resp., s ohľadom na konkrétne okolnosti majú takúto možnosť. Kedy nastane takýto faktický stav, závisí od okolností daného prípadu, pričom medzi rozhodujúce kritériá na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa, vykonávať prácu a pod. Súhrnne tak možno konštatovať, že dieťa je schopné samé sa živiť vtedy, ak je schopné samostatne uspokojovať svoje potreby. V zásade túto schopnosť nadobúda každé dieťa ukončením prípravy na budúce povolanie, či už vo forme stredoškolského alebo vysokoškolského štúdia, pokiaľ tomu nebránia významné okolnosti na strane dieťaťa, ako napr. zdravotný stav.

14. Pri rozhodovaní o zmene výživného musí súd posúdiť komplexne všetky zmeny v pomeroch účastníkov, ku ktorým došlo od predchádzajúcej úpravy a musí tiež prihliadnuť na vývoj životných nákladov za celé obdobie, ktoré uplynulo od vydania posledného rozhodnutia o výživnom, tzv. valorizačnú klauzulu zakotvenú v § 78 ods. 3 Zákona o rodine. Rovnako tak nemôže opomenúť existenciu ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine, zakotvujúcu právo dieťaťa podieľať sa na dosiahnutej životnej úrovni svojich rodičov či už v pozitívnom alebo v negatívnom slova zmysle, ako i všeobecné hľadisko upravené v ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého pri rozhodovaní o výživnom sa prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Predpokladom na zmenu právoplatného súdneho rozhodnutia o výživnom je teda výrazná zmena okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Z podstatných okolností, ktoré odôvodňujú zmenu výživného možno uviesť pribudnutie alebo odpadnutie vyživovacej povinnosti povinnému, podstatný pokles alebo zvýšenie príjmov, vyššie odôvodnené potreby oprávnenej osoby, ku ktorým môže dôjsť buď v dôsledku nástupu do základnej, strednej, či vysokej školy, vyšší vek oprávneného, s čím súvisí nárast odôvodnených potrieb v dôsledku uplynutie dlhšej doby. Pri rozhodovaní o zmene výživného musí súd porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného ako v čase predchádzajúceho, tak i nového rozhodnutia, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Výživné určené dieťaťu slúži na uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa. Zahnuté je v tom aj uspokojovanie potrieb bývania dieťaťa. Pri hodnotení majetkových potrieb rodičov treba zohľadniť a posudzovať nielen tieto pomery podľa vykazovaného príjmu, ktorý býva niekedy neúplný alebo aj skreslený, ale aj podľa celkovej hodnoty majetku, ktorého prejavom môže byť napr. i nákladný spôsob života.

15. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, ktorý v danom prípade nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, keď zvýšil vyživovaciu povinnosť na plnoletého syna Y. a mal. I.. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre rozhodnutie o zvýšení vyživovacej povinnosti, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na výstižné, správne, presvedčivé a v relevantnom vyčerpávajúce odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutie dopĺňa už iba nasledovné.

16. Je nesporné a z vykonaného dokazovania to jednoznačne vyplýva, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti uplynula veľmi dlhá doba a v čase rozhodovania odvolacieho súdu je t. č. už

plnoletý Y. takmer vo veku 19 rokov a mal. I. vo veku 16 rokov, kedy náklady na takéto deti sa podstatne zvýšili. Obidvaja navštevujú 8-ročné gymnázium a v tejto súvislosti sú odôvodnené zvýšené výdavky na stravu, ošatenie a hygienické potreby, ale aj potreby súvisiace s návštevou školy, ako aj ostatných potrieb súvisiacich s vekom detí. Aj keď sa príjem matky oproti poslednej úprave výživného zvýšil, nešlo o tak markantné zvýšenie, z ktorého by dokázala pokryť všetky potreby detí. Naopak, na strane otca od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti nenastala tak podstatná zmena pomerov, ktorá by neumožňovala zvýšiť jeho vyživovaciu povinnosť. Otec vo svojom odvolaní len namieta, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav ohľadne jeho zdravotného stavu, v dôsledku ktorého nie je sám schopný pre svoje vážne psychické problémy sa iným spôsobom pričiniť o adekvátny príjem. Avšak v priebehu konania pred súdom prvej inštancie otec predložil len jedno potvrdenie o svojom zdravotnom stave a to datované zo dňa 11.03.2019, t. j. časove pred pojednávaním na súde prvej inštancie, kde je konštatované, že je v starostlivosti psychiatra od 17.01.2019 pre generalizovanú úzkostnú poruchu agorafóbiu s panickou poruchou v pozadí úzkostnej poruchy sú reaktívne faktory. Otec však vo svojom odvolaní namieta, že jeho zdravotné problémy pretrvávajú dlhodobo, avšak žiadne návrhy na doplnenie dokazovania v tomto smere pred súdom prvej inštancie nenavrhol vykonať. Je možné preto konštatovať, že tak v čase rozhodovania súdu prvej inštancie keď vykazoval veľmi nízke príjmy možno zhodnotiť, že i v danom čase tieto jeho príjmy, ktoré preukazoval pred súdom prvej inštancie nezodpovedajú skutočnosti, a preto tak odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že je v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na výživu svojich synov výživným tak, ako rozhodol súd prvej inštancie. Je zarážajúce, že otec navyše zo svojho zhoršeného zdravotného stavu obviňuje matku, ktorá mala vraj robiť všetko preto, aby sa s deťmi nemohol stretávať, čím táto skutočnosť mala podstatný vplyv na jeho zdravotné problémy. Otcovi v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti bol upravený styk v tom čase s mal. deťmi a bolo len na ňom, aby vyžadoval takto upravený styk dodržiavať aj zo strany matky. Ak v priebehu dlhoročného obdobia nebol schopný napraviť svoj vzťah so synmi, nemôže sa teraz odvolávať, že práve z týchto dôvodov má zdravotné problémy, keď tieto jeho tvrdenia v konaní neboli preukázané. Čo sa týka jeho námietky v závere odvolania, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav aj ohľadne majetkových pomerov matky, v tejto súvislosti odvolací súd sa s touto námietkou nestotožňuje, pretože tak, ako sa matka vyjadrila, bola výlučnou vlastníčkou bytu v ktorom bývala s deťmi, ktorý následne odpredala a za finančnej pomoci svojich rodičov dokázala zabezpečiť nové bývanie pre seba a deti.

17. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a to i v časti zročného výživného, keď i v časti zročného výživného je rozhodnutie súdu prvej inštancie správne.

18. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP). Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie podľa § 379 ods. 1 a 2 CMP, môže mu súd uložiť pokutu do 1.000 eur (§ 382 ods. 1 CMP) a to opakovane za každé porušenie povinností vyplývajúcej z rozhodnutia (§ 382 ods. 1 CMP).

Ak výzva súdu na dobrovoľné splnenie povinnosti zostane bezvýsledná, a ak to povaha veci pripúšťa, súd môže rozhodnúť o tom, že príslušný štátny orgán zastaví výplatu rodičovského príspevku povinnému podľa osobitného predpisu a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa povinnému podľa osobitného predpisu (§ 383 ods. 1 CMP).

Ak úkony a opatrenia súdu smerujúce k dobrovoľnému splneniu povinnosti zostali bezvýsledné, súd výkon rozhodnutia uskutoční (§ 384 ods. 1 CMP).

Exekúciu možno vykonať len podľa zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na vykonanie exekúcie je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať

- a/ zrážkami zo mzdy a z iných príjmov
- b/ prikázaním pohľadávky
- c/ predajom hnutelných vecí
- d/ predajom cenných papierov
- e/ predajom nehnuteľnosti
- f/ predajom podniku
- g/ príkazom na zdržanie vodičského preukazu